

A tak uplynul rok a
den, stál František
Král před soudem pro
vraždu neznámého pána
a pro uloupení jednoho
miliónu tři set šedesáti
sedmi .....

Takový' vandruovní' člověk ví o světě
ledacos; ví, kde dostane najíst, ví,
kde dostane vynadáno nebo kde
jsou zlí psi, kteří mají na šuláky
spadeno víc než česnici. Ale jáť
vám povídám, že byl jednou jeden
pes, jakpak se honem zmenoval, aha,
Facl, však už je chudač saky v Římu.
Tak ten Facl sloužil na kámenku v
Chyři a měl takovou divnou nášuru,
že když uviděl vandráka, píšel
radostí, sancoval kolem něho a vedl
ho rovnou do zámecké' kuchyně; ale
když přišel na kámenek nějaký' velký
pan, řekněme baron, hrabě, kníže
nebo dokonce pražský' arcibiskup,
řval na něj Facl jako počerný' a
byl by ho rozsehal, kdyby ho
kočí honem nezavřel do komůrny.
Jak vidíte, jsou i mezi psy
všelijaké' rozdily; jakpak seprve
mezi lidmi.

 Král
rukopisu

A také když uplynul rok a den, stál
František Král před soudem pro vraždu
nevinného pána a pro uloupení jednoho
milionu tři set šedesáti sedmi tisíc osmi
set patnácti korun devadesáti
dvou halířů a kartočku na
Kuby.

Král rukopisu

4

Takový vandrovní člověk si o světě ledacos; si, kde dostane
majst, si, kde dostane rymadáno nebo kde jsou vli psi,
kterí mají na kuláky spadeno své mezi čelníci. Ale já
rádmu povídám, že byl jednou jeden pes, jakpak se
konem jmenoval, aka, Foel, však už je chudák taky
v Pámu. Tak ten Foel sloužil na rámku v Chyru a
měl takovou divnou náturu, že když uviděl vandráka,
přítel radostí, tancoval kolem něho a vedl ho normou
do rámecké kuchyně; ale když přišel na rámek nějaký
velký pán, řekněme baron, hrabě, kníže, nebo dokonce
pravěký arcibiskup, řval na něj Foel jako počemný
a byl by ho kortěhal, kdyby ho kočí konem
nuxanil do konírny. Jak vidíte, jsou i mezi psy
některé rozdíly; jakpak lepší mezi lidmi.

a tak, když uplynul rok a den,
šel František Král před
soudem pro vraždu nezáměrnou
pánu a pro vloupení jednoho
milionu lidí sed sedesáti
sedmi tisíc osmi set patnácti
kounů devadesáti dvou halířů
a kartačku na rubej.

Král rukopisu

18

Takový vandravní člověk má v světě ledacos, má
kde dostane najíst, má, kde dostane vynalázo,
nebo kde jsou ně psi, kteří mají na kulaly
spadeno má své učení. Ale já vám povídám,
má být předem jela per, jakpak se hoem jmenoval,
ale Jozi isal má je chudák kaly v Pánu.
Jak ten Jozi slovní na rámech v chýni a
má takovou divnou náhru, má když kvidel
vandravka, pístel radostu, karcoval kolem máho
a vedl ho rovnou do rámech knihy; ale když
přisel na rámech nějaký velký pár, nějaké
baron, král, kníže, nebo dokonce přešly
aristokraty, isal na něj Jozi jako porčení,
a byl by ho roztrhal, kdyby ho kou
hoem nerovně do komáry. Jak vidíte
jsou i má psi isalijáci rozdíly; jakpak
lepše má lidu.

A tak když uplynul
rok a den, stal Frantisek
Král před soudem pro
 vraždu neznámého pána
 a pro kloupení jednoho
 miliónu ští set šedesáti
 sedmi tisíc osmi set patnácti
 korun devadesát dvou halířů
 a kartačku na pušky.

Král rukopisu

Takový vandrovník člověk ví o světě ledacos; ví, kde dostane najíst, ví, kde dostane vynadáno nebo kde jsou silní psi, kteří mají na slůváky spadené víc než čestníci. Ale já vám povídám, že byl jednou jeden pes, zápek se honem jmenoval, aha, Foxl, však z ně je chudák taký v Paňu. Tak ten Foxl sloužil na zámečku v Chyči a měl takovou divnou náuru, že když uviděl vandráka, pískel radostí, tancoval kolem něho a vedl ho rovnou do zámecké kuchyně; ale když přišel na zámeček nějaký velký pán, extrémně baron, hrabě, šlechtě, nebo dokonce královský arcibiskup, šel na něj Foxl jako poštěný a byl by ho rozbíhal, kdyby ho šlechtě honem nezavřel do konting. Jak vidíte, jsou i mezi psy všelijaké roduky; zápek se nepře mezi lidmi.

 Král
rukopisu

20

A tak když uplynul rok a den, stal František Král
před soudem pro vraždu neznámého pána
a pro uloupení jeho milionu šel se sedersáti
sedmi tisíc osmi set patnácti korun dvadesáti
dvou halíři a korbáčku na zuby.

Král rukopisu

20

Takový vandrovní člověk ví o světě ledacos; ví, kde dostane
majetek, ví, kde dostane vynadáno nebo kde jsou zlí
psi, kteří mají na šuláky spadeno víc než čírnici.
Ale já vám povídám, že byl jednou jeden pes, jakpak
se honem jmenoval, aha, Foel, však už je chudák
sahy v Paříži. Tak ten Foel sloužil na kámen v Chyzi a
měl sákovou divnou mášuru, že když uviděl vandro-
ka, pískel radostí, sancoval kolem něho a vedl ho rovnou
do zámecké kuchyně; ale když přišel na kámen nějaký
velký pán, řekneme baron, hrabě, kníže, nebo dokonce
pražský arcibiskup, křval na něj Foel jako pořízný a byl
by ho kordchal, kdyby ho kočí honem nezavřel do
koněny. Jak vidíte, jsou i mezi psy něčím jako kordily;
jakpak seprou mezi lidmi.

A tak když uplynul rok a den, stál František Král
před soudem pro vraždu neznámého pána a pro
uloupení jednoho miliónu tři set šedesáti sedmi
tisíc osmi set patnácti korun devadesáti dvou ha-
liří a kartáčku na zuby.

A tak když uplynul rok a den, stál František
Král před soudem pro vraždu neznámého pána a
pro uloupení jednoho miliónu tři set šedesáti sedmi
tisíc osmi set patnácti korun devadesáti dvou ha-
liří a kartáčku na zuby.

V KUTNÉ HORE

L. P. 1487

Král rukopisu

Takový vandrovní člověk ví o světě ledacos, ví, kde dostane najíst, ví, kde dostane vynadáno nebo kde jsou zlí psi, kteří mají na kuláky spadeno víc než čelníci. Ale já vám povídám, že byl jednou jeden pes, jakpak se honem jmenoval, aha, Foel, však už je taky v Pánu. Tak ten Foel sloužil na zámku v ~~Chyži~~ Chyži a měl takovou divnou náburu, že když uviděl vandráka, pískel radostí, tancoval kolem něho a vedl ho rovnou do zámecké kuchyně, ale když přišel na zámek nějaký velký pán, řekněme baron, hrabě, kníže nebo dokonce pražský arcibiskup, roval na něj Foel jako počtený a byl by ho roztrhal, kdyby ho kočí honem nezavířel do koněny. Jak vidíte, jsou i mezi psy všelijaké rozdily, jakpak leprve mezi lidmyⁱ.

Kráľ
rukopisu

22 5

A tak když uplynul rok a den,
stál František Kráľ před soudem
pro vraudu neznamého pána a pro
~~XX~~ uloupení jednoho milionu
tři set šedesáti šesti tisíc
osmi set pětácti korun deva-
desáti dvou halírů a **KARTÁČKU**
NA ZUBY!

Král rukopisu

Takový vandrovník člověk má o světě ledacos; má, kde dostane majíst,
má, kde dostane vynadaňno nebo kde jsou tak' psi, kteří mají na kuláky
spadeno nic než čelnici. Ale já vám povídám, že byl jednou jeden pes, jakpak
se honem jmenoval, aha, Foel, však má je chudák taky v Pařnu. Tak ten
Foel sloužil na rámečku v Chyši a měl takovou divnou náčuru, že když uviděl
vandrovníka, pískel radostí, kancoval kolem něho a sedl ho rovnou do rámečky
kuchyně; ale když přišel na rámeček nějaký velký párn, řekněme baron, hrabě,
kníže, nebo dokonce pražský arcibiskup, křval na něj Foel jako počtený a byl by ho
rozkřal, když ho koč' honem nezavlel do konírny. Jak vidíte, jsou i mezi psy
náslíjake' rozdily; jakpak lepší mezi lidmi.

A tak když uplynul rok a den,
stál František Král před
soudem pro vraždu neznámého
pána a pro uloupení jednoho
milionu tři set šedesáti sedmi
tisíc osmi set padesáti korun
devadesáti dvou haléřů a
kapsičku na ruby.

Král rukopisu

Takový' vandrovník člověk má o světě ledacos; má, kde dostane
najíst, má, kde dostane vyprávěno nebo kde jsou vši psi,
kteří mají na tuláky spadeno více než čítníci. Ale já vám
povídam, že byl jednou jeden pes, jakpak se honem jmenoval,
aha, Foel, však už je chudačk, taky v Pánu. Tak ten Foel
sloužil v rámečce v Chyži a měl takovou divnou náturu, že když
uvídel vandruka, pískal radostí, tancoval kolem něho a vedl ho
nornou do rámečké' kuchyně; ale když přišel na rámeček měl
nějaký velký páň, řečneme baron, bratě, kníže, nebo dokonce pražský
arcibiskup, říval na něj Foel jako počemný a byl by ho rozbíhal,
kdyby ho kočí honem nezavřel do konírny. Jak vidíte, jsou i
mnozí psy všelijaké rozdíly; jakpak lepší mezi lidmi.